

Српска Православна Црква Св. Сава
Исаква, ВА.
Свештеникова посланица за септембар 2008 год.

Драга Браћо и Сестре у Христу,

Верујем да је ваше лето било пријатано, нарочито за вашу децу. И ако ми одрасли настављамо са нормалном рутином, наша деца се спремају да се врате у школу са више рутине и дисциплине. Колико је враћање у основну школу важно, још је важније да се вратимо цркви и редовно присуствујемо службама. Поред молитве Богу, учење о Православној вери даће нам темељ начину живота, који ће довести до позитивних резултата. Надам се да ће поред Хришћанског образовања за децу, одрасли бити довољно заинтересовани за почетак часова и за одрасле.

Лако се упетљамо са активностима око куће и на послу па заборавимо да Богослужење, молитва, исповест, причест исто су активности које треба да буду део наше нормалне рутине. На жалост, тешко је развити ту навику, што је доказано са лошим учешћем на богослужењима за време лета. Ипак, ово се може савладати ако преоријентишемо наше приоритете.

Шаљем читања за сваки дан из Светог Писма и житија светаца преко имејла са намером да сви створе навику повезивања са Богом на једноставан начин. Ово је само почетак, јер свако путовање има почетак. Да будемо свесни Бога у нашем животу, захтева да свет и његови обичаји немају утицаја на нас, него да учење цркве утиче на нас.

Постоји пуно примера, простих и сложенијих, како свет има утицај на наш живот. Један прост пример је како носимо венчани прстен. У Православној цркви венчани смо са пристеном на десној руци, а ипак они који нису православци носе прстен на левој руци. Неки православци су принуђени да ставе свој прстен на леву руку да би се уклопили са околином. Зашто је ово потребно?

Мало сложенији пример је кремирање. Због пуно разлога, људи знајући или не знајући учење цркве, инсистирају да желе да се кремирају. Ако је душа у питању, зашто би неко угрозио њено спасење на незнабожачки начин?

Пуно других примера постоји, али основни проблем је да смо невољни да будемо послушни Богу и зато гледамо на ово послушање као на нешто негативно. Ипак, није негативно, него баш позитивно. Ви који сте родитељи, разумете како је тешко васпитати децу када нису послушна. Док је ваша намера да њих васпитате да буду спремна за живот. Нема разлике у нашем односу према Богу, нашем небеском Оцу. Зато што нас Он воли, Он жели само најбоље за нас. Ако не примимо Божје саветовање онда ћемо се мучити са последицима.

Богоупућени живот почиње са личним посвећењем да имамо поверење у Господа и немамо чега да се плашимо. Наша улога је да будемо његова послушна деца. Са црквеном новом годином 14. септембра, хајде да направимо да ова година буде боља са надом да доведемо наш однос према Богу у првобитно стање.

Ваш слуга у Христу,

О. Илија Балаћ

Септембар 2008